

Är Latinamerika nästa i USAs strategi för världskontroll?

Eva Björklund

Efter att ha bidragit till förödande inbördes- och mellanstatliga krig i Mellanöstern och bombat stater och folkliga rörelser sönder och samman i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, Jemen, inriktar USA sig nu på Latinamerika, för att återta förlorad mark.

Kommer ni ihåg?

2000-talets första hoppfulla år?

1998 hade Hugo Chávez valts till president i Venezuela och på 2000-talet drog landets Bolivarianska Revolution igång, som i samarbete med Kubas ledde till kostnadsfri allmän hälsovård, utbildning, till arbete och växande välstånd i Venezuela. Alla lärde sig läsa och skriva, och starrblinda återfick synen.

2004 bildade Kuba och Venezuela Bolivarianska Alliansen, ALBA. Bolivia och Ecuador kom med 2006. Nicaragua följde efter och 2010 bildade samtliga stater i Latinamerika och Karibien sin Gemenskap, CELAC, för första gången utan USAs kolonialdepartement OAS. De utropade sitt territorium till Fredszon!

USAs undergrävande verksamhet intensifierades framför allt mot Venezuela, med särskild optimism efter Hugo Chávez plötsliga cancerdöd 2013.

2014 tvingades Obama ändå att erkänna Kubas rätt till självbestämmande. Efter 55 års förnekande. Den ekonomiska krigsföringen fortsatte i huvudsak, fast Obama medgav vissa öppningar för USA-turism och försäljning av telekomteknik till privata företag i Kuba.

2017 med Trump vid makten stängdes de, och aggressiva utfall mot Kuba återupptogs.

Gene Sharps metod för ”mjuka kupper” den som fått så förödande följder i Mellanöstern och Östeuropa, trappades upp i Latinamerika,.

De mjuka kuppernas tid

Venezuela var första målet, men folkflertalet stod pall, trots förra vårens och sommarens upptrappning med gängterrorism i Caracas, och försvarade sin president. Samma recept tillämpades sedan i Nicaragua, det blev farligt, med stor förstörelse och många döda och skadade, men verkar inte heller i Nicaragua ha lyckats störta presidenten.

Vår USA-styrda mediemakt lyckades dock förvrida synen även på krafter som kallar sig solidariska med Latinamerikas folk. Samhällsägda Sveriges Radio och Television rapade efter

Och USA ger inte upp. Sydkommandots anfallsplaner mot Venezuela är redo att genomföras. Efter de ”mjuka kupperna” mot de folkstödda presidenterna i Argentina och Brasilien, återupptogs också det militära samarbete med USA, som hade dragits ner i början av 2000-talet.

USAs Sydkommando utvidgade sin militära närvaro och baser för att återta kontrollen över världsdelen. En militär Kondorplan såg dagens ljus, ”Kondor” efter likheten

med 70-tales samordnade utrotningsplan mot Latinamerikas vänster.

Trumps utfall avleder uppmärksamheten

Mediecirrusen runt Donald Trumps groteska in- och utfall har dragit uppmärksamheten från USAs nysatsning på militär kontroll i Latinamerika. Det militära samarbetet med Colombia har pågått i årtionden. Men samarbetet med Brasilien hade avbrutits. Med Temer som president i Brasilien har trupper nu samtränat med USA, Peru och Colombia för militär kontroll över ”Amazonas hjärta”, med världens största sötvattensreserv. USA skickade i juli en flygskvadron från South Carolina på övningar med Colombias flygvapen och dess lufttanknings- och jaktbombplan C-10 från Israel.

USA och Mexiko inbjöd till en ”Konferens om Välstånd och Säkerhet i Sydamerika” i Miami, på USAs Sydkommando, som ansvarar för USAs militära operationer i Latinamerika och Karibien. Det handlade om USAs militära planer för Centralamerika. Hundratals organisationer i ”Mellanamerikanska Röster” fördömde ”denna militärpakt som ökar USAs Sydkommandos närvaro vid gränsen mellan Guatemala och Mexiko, och tillåter USA-militär att operera på mexikansk mark, utan motstycke i historien”.

Receptet för mjuka kupper

1. Uppmjukning: • Anklagelser för korruption • mediekampanjer • desinformation
2. Avlegitimering: • Manipulering av ideologiska fördomar • anklagelser om censur, diktatur och totalitarism
3. Social oro : • Gatubråk och -mobiliseringar • protester utan orsak • ockupation av offentliga institutioner
4. Destabilisering: • Psykologisk krigföring • ryktesspridning • hävda oreggerbarhet • demoralisering av säkerhetsstyrkorna
5. Institutionernas sönderfall • Simulera inbördeskrig för att rättfärdiga imperialistiskt ingripande • Internationell isolering • Regeringens avgång • Statskupp